

РЕШЕНИЕ

№ 23263

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5531** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 42з, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Д. Г., гражданин на Т., чрез адв. Д., срещу заповед рег. № 4536 РАМ-152/30.04.2025 г. на началника на Гранично полицейско управление – С., с която на чужденеца е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 42з, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ "забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на ЕС за срок от 5 години“, считано от датата на изпълнение на приложена ПАМ „експулсиране“.

В жалбата и писмен отговор се твърди, че административният акт е издаден при нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Твърди се, че актът е немотивиран досежно продължителността на срока на приложената ПАМ, не била спазена императивната разпоредба на чл. 26 от АПК. Искане се отмяна на обжалваната заповед. Претендират се разноски. Ответникът – началник на ГПУ – С., редовно призован – не се явява, не изпраща процесуален представител.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, което е адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно, тъй като му налага задължения. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна съдът установява следното:

Видно от докладна записка от 27.04.2025 г. (л. 11) до началника на ГПУ – С., на 27.04.2025 г. около 20.30 ч. на ГКПП Капитан А. е пристигнал за влизане в страната лек автомобил, марка „Ф.“

с турски регистрационен номер, управляван от жалбоподателя, при физическа проверка граничните полицаи се усъмняват за наличие на тайник. Открит е такъв в който са намерени укрити две лица без документи за самоличност, Турският гражданин е бил задържан със заповед за полицейско задържане (л. 26). Изложено е, че поради установено намерение на жалбоподателя, след проведен с него разговор, да използва страната като транзитен пункт, на път за З. Европа, което обстоятелство съставлява опасност да бъде осуетено връщането му до границата с Р., е предложено да му бъде приложена ПАМ „Експулсиране“, както и ПАМ „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на ЕС за срок от 5 години“.

Приложено е по делото и заключително мнение от 28.04.2025 г. на старши разследващ полицай при ГПУ – С., видно от което жалбоподателят е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 3 и 4, вр. ал. 1 от НК

При тези факти и мотивите, изложени в предложение №4536р-12338/27.04.2025 г. на Началник група на ГКПП- „К. А.“ и на основание чл. 42з, ал. 1, т. 1 и във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 и чл. 44 ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 24, §2, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2018/1861 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за използването на Ш. информационна система за целите на връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави и Заповед рег. № 4070з-632/17.06.2024 г. на директора на РДГП-Е., е приложена ПАМ "Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз".

Жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен орган. С чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ на директорите на регионални дирекции „Гранична полиция“ е дадено правомощие да прилагат принудителни административни мерки по ЗЧРБ като началникът на ГПУ С. е овластен да издава актове от същата категория при условията на делегация, видно от приложената по делото заповед № 632/17.06.2024 г. на директора на РДГП – Е..

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма. Същата съдържа фактически и правни основания и допълнително препраща към съображенията, изложени в предложение № 4536р-12338/27.04.2025 г. на Началник група на ГКПП – Капитан А.. Няма пречка мотивите към издавания административен акт да се съдържат в друг документ, съгл. разрешението, дадено с ТР № 16/1975 на ОСГК на ВС.

Липсват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Липсва твърдяното нарушение на чл. 26 от АПК, което правило указва, че за започване на производството се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации освен заявителя.

Уведомяването на заинтересованите лица е процесуален способ за реализация на задължението на органа да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, респективно - да извърши проверка за наличието на данни, съставляващи основанието за издаване на акта. При прилагането на процесната ПАМ органът действа при обвързана компетентност и при наличие на посочените в закона предпоставки е бил задължен да издаде заповед за прилагането ѝ.

Прилагането на принудителните административни мерки по чл. 39а, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ е специално производство, поради което разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК е неприложима. Изискването за прилагане на чл. 26 от АПК би лишило от смисъл принудителната мярка, тъй като целта на всяка ПАМ е да породи незабавно действие (вж. определение № 455/17.01.2025 г. по адм. д. № 12129/2024 г., в на ВАС, решение № 9542/18.08.2016 г. по адм. д. № 11222/2015 г. на ВАС и др.)

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Страните не спорят за установените факти. Съдът е разпределил доказателствената тежест с

определението за насрочване на съдебното заседание, като изрично е указал на жалбоподателя, че негова е доказателствената тежест да докаже твърдените факти, от които черпи благоприятни последици.

Приложените по делото докладна записка, заповед за задържане и съобщение на полицейски орган са издадени при изпълнение на административни правомощия и като такива се преценяват като официални документи, ползващи се с материална доказателствена сила, обвързващи съда досежно изложените в тях факти – чл. 179, ал. 1 от ГПК.

Принудителната административна мярка по чл. 42з, ал. 1 ЗЧРБ се прилага, когато се констатира основание по чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ – в случая се мотивира такова по ал. 1, т. 4 - има данни, че чужденецът извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави. Това обстоятелство като фактически състав се извежда от приложените по преписката писмени доказателства.

Основното възражение в жалбата е за липса на мотиви досежно определения максимален срок на приложение на ПАМ – 5 години.

Настоящият състав приема, че същият не е изрично обоснован, но въпреки това не се констатира нарушение на принципите на пропорционалност и ефективност във връзка с Директива 2008/115/ЕО. Касае се за определен срок в рамките на законоустановения по чл. 42з, ал. 3 ЗЧРБ, който като продължителност съответства на обществената опасност от установеното нарушение, описано подробно в акта и в докладната записка - нелегален трансфер с нарочен тайник на 2-ма иракски граждани, и който срок може да се изведе от фактическите обстоятелства (вж. решение № 1759/16.02.2023 г. по адм. д. № 9394/2022 г. на ВАС, решение № 11599/14.12.2022 г. по адм. д. № 7576/2022 г. на ВАС, решение № 4558/30.04.2025 г. по адм. д. № 839/2025 г. на ВАС и др.).

Съдът не установява и заповедта да е издадена с цел, различна от предписаната в закона. Същата се свежда до налагане на рестрикция по отношение на лице, което извършва посочените в материалноправната норма на чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗЧРБ действия. По изложените съображения Административен съд София-град, I отделение, 84-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорване на Д. Г., гражданин на Т. срещу заповед рег. № 4536 ПАМ-152/30.04.2025 г. на началника на Гранично полицейско управление – С.

Решението може да се обжалва в 14-дневен от съобщаването му пред Върховния административен съд.